

[C. C. Heilesen.]

maa benytte de givne Oplysninger, af de Grunde, som den ærede Ordfører allerede har nævnt, vilde være praktisk lidet hensigtsmæssigt.

I denne Gruppe af Ændringsforslag vil jeg ogsaa gerne gøre et Par Bemærkninger om Ændringsforslag Nr. 43, der vedrører Vidnegodtgørelse. Forholdet er jo det, at efter Retsplejelovens § 192 har Vidner Krav paa en Godtgørelse af 1 Kr., hvis deres Møde medfører et Tidsspilde for dem af under 4 Timer, men ellers af 2 Kr. med et Tillæg af 1 Kr. for hver 4 Timer, de udover 8 Timer er fraværende fra Hjemmet til Opfyldelsen af deres Vidnepligt — og saa desuden visse Rejseudgifter. Ændringsforslag Nr. 43 gaar ud paa at forhøje denne Godtgørelse, saaledes at den bliver 2 Kr., hvis Retsmødet medfører et Tidsspilde af under 4 Timer, men ellers 4 Kr. med et Tillæg af 2 Kr. for hver Time, Vidnet udover 8 Timer er fraværende fra Hjemmet til Opfyldelsen af sin Vidnepligt.

Selv om det kan være rigtigt, hvad den ærede Ordfører nævnte, at selv disse Beløb vil være en forholdsvis ringe Skadelsholdelse for Vidnet, er det i hvert Tilfælde en Fordobling af den Ydelse, der nu finder Sted, og jeg kan ikke erkende, at disse Ydelser, hvis Ændringsforslaget her gennemføres, skulde være saa betydningsløse, som den ærede Ordfører vilde hævde. Og det forekommer mig paa den anden Side, at det er et rimeligt Krav navnlig overfor den ubemidlede Befolkning, at der dog ydes dem en vis rimelig Godtgørelse for det Tidsspilde, der paa dette Omraade finder Sted, og jeg vil derfor gerne anbefale dette Ændringsforslag.

Den næste Gruppe af Ændringsforslag, hvortil jeg vil gøre et Par Bemærkninger, er Ændringsforslagene Nr. 52 og 53 om Partsafhøringer. Retsplejelovens § 302 bestemmer, at Retten efter Modpartens Paastand kan

„indkalde en Part til personligt Møde for at besvare Spørgsmaal sigtende til Sagens Oplysning“.

Lovforslagets § 46 gaar ud paa dertil at føje, at

„i Underretssager kan saadan Indkaldelse til Møde paa Sagens første Tægtedag ogsaa finde Sted uden Modpartens Paastand“.

Dette Forslag er fraraadet saavel af det staaende Retsplejeudvalg, saaledes som det ses i Betænkningen (Underbilag til Bilag

6, Punkt 11), og af Sagførerraadet (Betænkningen Bilag 2, ad Lovens § 302).

Selv bortset fra de principielle Indvendinger, der kan hentes fra Parternes Raadighed over en civil Sag, Indvendinger, som allerede er berørt her, vil det efter mit Skøn være lidet hensigtsmæssigt at paalægge Parterne at møde netop paa Sagens første Tægtedag, naar Modparten ikke ønsker det. Det er jo ofte saadan, i hvert Fald her i København, at der intet reelt foregaar paa Sagens første Tægtedag, og selv hvor der eventuelt foretages noget paa Sagens første Tægtedag, vil Dommeren netop paa det Tidspunkt ofte ikke være saadan inde i Sagen, at Partens Møde vil kunne faa nogen virkelig Betydning.

Jeg vil derfor hævde, at der er størst Sandsynlighed for, at den Ordning, her er foreslaaet, blot vil føre til unyttigt Besvær for Parterne, og jeg vil henstille, at man stemmer for det Ændringsforslag, der i saa Henseende er stillet her i Betænkningen.

Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om Sagsomkostningerne i Tilslutning til Ændringsforslagene Nr. 54, 55, 58 og 76. Det er allerede nævnt her, at Lovforslagets § 47 gaar ud paa, at

„Udgiften ved Tilvejebringelsen af de Ekstrakter, der som hidtil vil være at benytte ved Dokumentation af de for Højesteret indankede Sager, godtgøres Statskassen efter Regning fra Højesterets Justitssekretær af Parterne eller den ene af disse, saaledes som det af Retten fastsættes ved Dommen eller ved Tilførsel til Retsbogen.“

Ogsaa dette Forslag er fraraadet af det staaende Retsplejeudvalg, saaledes som det ses i Betænkningen (Underbilag til Bilag 6, Punkt 12), og af Sagførerraadet (Underbilag til Bilag 3).

Naar det her er nævnt af en af de foregaaende Talere, at skulde man ikke selv betale, tog man det maaske ikke saa nøje med at begrænse disse Ekstrakter til det mindst mulige, vil jeg dog heroverfor gerne gøre opmærksom paa, for det første at disse Ekstrakter er til ikke alene for Parternes Skyld, men netop ogsaa, og ikke mindst, for Rettens Skyld, og dernæst at der fra Højesterets Side føres Kontrol med, at der ikke medtages mere i Ekstrakterne end strengt fornødent for Proceduren, saa det forekommer mig, at der her ingen Grund er til at bebyrde Retsplejen med større Udgifter, end der i Forvejen hviler paa den. Jeg vil da ogsaa